

Hotel Kaiserworth, Goslar 2014

Mandag. 7. juli

– Torsdag. 10. juli

Vi boede her – værelse 102

Værelse 102 - 3 nætter	456 Euro	
Parkering	24 Euro	Kr. 3646
Kultur-og turist tillæg	6 Euro	
Scandlines Rødby/Puttgarden	Mandag 8.45 - Torsdag 14.15 "Deutschland" "Prinsesse Benedicte"	Kr. 1298
Gouda rejseforsikring	Kun til de 3 dage	Kr. 224
Kørt i alt	1092 km. Peter 689 – Ingelise 403 km.	
Brændstof	60 liter - 19 km. På literen	Kr. 505
Indkøb	Chanel no. 5	Kr. 415
	1 l Bailey's	Kr. 140
	Glas halssmykke 9.75 Euro	Kr. 75
	Glasskulptur "Øjet" 39 Euro	Kr. 275
Mad og drikke + div: drikkepenge hotel 10 Euro Stuepige 5 Euro og en sjat		Kr. 2605
		Kr. 75
Rejsens pris i alt		Kr. 9458

MANDAG 7. JULI 2014

Vækkeuret ringede kl. 5.30 – så var der god tid til at gå i bad, drikke morgenkaffen og spise morgenmad (der var blevet smurt om aftenen)..Det sidste tøj blev pakket ned, tandbørster, sminke og barbermaskine puttet i den ”praktiske” taske (den med alt rodet).

Madder til turen i køletaske + kaffe i de to gamle termokander kom i eget net, sat yderst i bagagerummet. Så var det bare at gå tjeklisten igennem, nysse farvel til pipperne Henry og Kaj, som skal sidde alene mens vi er væk, velforsynede med korn, salat og vand – og så derudaf kl. 06.40 – efter at have installeret GPSen – kaldet ”Ruth” i bilen med destination Markt 3, Goslar.

550 Km UD OVER BAKKERNE!

Det var fint kørevejr, let overskyet. Et sted på Lolland holdt vi en kort kaffe-pause ved 8-tiden, vi var i god tid til den planlagte færge kl. 9.15.

Da vi nåede indtjekningskøen i Rødby, langede Peter billet-arket til manden i lugen. Dyb stilhed. Han vendte og drejede det, og udbrød: ”Jamen, det er jo en Hotelreservation”. Nåh, ja, de ligner jo lidt hinanden, begge med strekkoder. Han fik så det rigtige ark, og vi blev næsten øjeblikkeligt ledt ombord – 3 kvarter før planlagt. Jeg havde nemlig købt flex-billet, ca. 200 kr. dyrere, men altså pengene værd. Nu havde vi pludselig ½ time mere til rådighed. Ikke så dårligt, når man bare glæder sig til at få en stor fadøl på Kaiserworth.

Ruth førte os sikkert igennem ind-og udfløtninger, der var ikke så meget vejarbejde som frygtet. Vi holdt 3 pauser undervejs, fik vores madder og kaffe.

Det første ophold krævede også toiletbesøg, og der skulle jeg nok have haft kameraet med – en snild indretning fik brættet til at rotere mens det blev rensset (altså uden mig på). Ret fascinerende.

Næste gang naturen krævede sit, var på en skov-rasteplads. Ingen roterende anordninger her, så jeg satte mig i god tro – lige indtil fanden tog ved kummen, og jeg fik et iskoldt sprøjt bagi. Denne gang var det altså mig, der blev vasket!

(Bedre blev det ikke, da vi indtog hotelværelset: Ved cisternen sad et klistermærke hen over pladen til skyl – vi bedømte, at det skulle fjernes. Med stort besvær fik jeg neglene ind under og vristet det af, for efterfølgende at finde ud af, at det sad der for at oplyse om, at man skulle bruge knappen ovenpå)!

Måske skal jeg tage briller på næste gang?

Kl. 14 holdt vi den sidste pause, nu var der kun 85 km tilbage af turen. Ganen kunne næsten allerede smage øllet. I baggrunden kunne vi se Harzens trætoppe. Desværre så vi også dette skilt:

Vi fik at vide af Ruth, at vi skulle tage den 2. afkørsel, men Peter kom i farten til at tage den lige før. Det kostede os en del tid, disse sidste, relativt få kilometer, kom til at tage 1 time og 45 min.

Ok, vi fik set et par småbyer, søde huse med stokroser, samt nogle traktorer med hølæs + hele tiden Harzen i horisonten. Vi formåede at krydse jernbanen 4-5 gange.

Endelig – kl. 15.45 rullede vi op foran hotellet og fik nøglen, hæftet til en tung skive af krydderstørrelse, udleveret. Der var også en boks til værdigenstande i klædeskabet, det var den anden nøgle til. Et andet kort med nøgle til parkeringsplads 87 blev også udleveret, så vi, efter at have båret bagagen op på værelset, kunne glemme alt om bil i 3 dage.

Sikkerhedsboksen blev fyldt op med: pungen med de danske penge, mobilen, bilens registreringsattest, barbermaskine og min internet-nøgle. Mini-pc'en kunne dog ikke være der, trods dens lidenhed.

Alt dette foregik med lynets hast – vi trængte gevaldigt til et par kolde fadøl!

Værelset -25 m² stort, med skrivemøbel, 2 store lænestole, Sofabord, klædeskab, og naturligvis en kæmpe dobbeltseng. Badeværelse med badekar, bruser, sminkespejl og hårtørrer.

Og så det allerbedste: Udsigt lige ud over torvet – PERFEKT!

Den statelige trappe

Så er vi her – nu må det briste eller bære med hensyn til sproget. Mit skole-tysk er unægtelig rustet siden sidst. De gloser jeg er stærk i kan begrænses til disse:

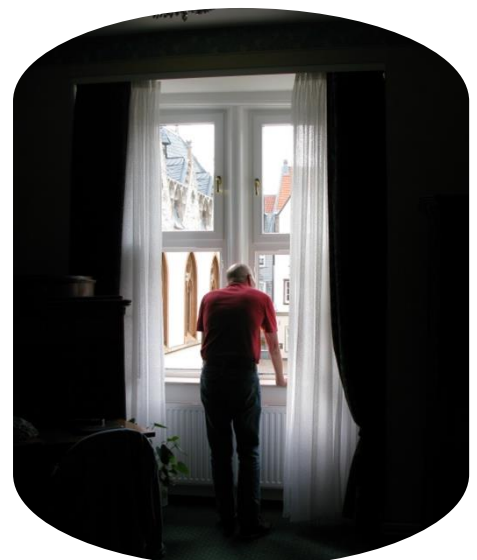
Lenkradschloss – sehnsucht – bezahlen, bitte – guten morgen – auf wiedersehen – zwei biere

Jeg slår dog Peter med et hestehoved - han mestrer kun de sidste to! Vi har købt en parlør, men jeg er bange for, restaurationskøkkenet lukker inden jeg får bladret

mig igennem, så vi vovede pelsen – og smagsløgene på at improvisere. Det gik såmænd meget godt.

1. dag fik vi andebryst med brød & gemyse på Kaiserworth – succes
2. dag indtog vi gåsesylte – Peter var lidt mellemfornøjet, jeg nød det i fulde drag.
3. dag – absolut det bedste: Gullash med hvide kartofler – begejstringen havde ingen ende!

Andebryst

Gåsesylte

Gullashen blev ikke fotograferet – vi havde for travlt med at nyde den + kartoflerne!

Hvad der også en af dagene glædede ganen: Pølsevognens bockwurst mit senf, som serveres således:

Det var ellers ikke meget vi kunne spise inden aftensmåltidet – Morgenbuffeten var fyldt med alt hvad hjertet kan begære, men maven desværre ikke rumme. Jeg nyder altid at få mælk, tomatjuice, appelsinjuice, blødkogt æg, små lune finger-pølser, og skinke, ost og div. skiver pølse på lækkert brød. Desuden hver morgen to supper at vælge imellem. MUMS!!!

Efter morgenmaden var trappen lidt tungere at bestige, men vi undlod alle dage at benytte elevatoren – man er vel trappeartist?

Det hjalp også lidt på motivationen, at et par – nogenlunde kolde – dåseøl lå klar i håndvasken til indtagelse – en altid hyggelig formiddags-tradition, på vores ferier, hvor dagen tilrettelægges.

TIRSDAG D. 8. JULI

Hele byen lagde op til aftenens store fodbold-brag: VM Semifinale mellem Tyskland og Brasilien.

Men – først var der markedsdag.

Der duftede af alle de dejlige grøntsager, frugter, pølser og oste, og på et tidspunkt myldrede det med mennesker på torvet, trods lidt formiddags regn. Vi ærgrede os over, at vi ikke havde et køleskab, så nogle af herlighederne kunne fragtes med hjem.

Vores største udfordring gik imidlertid ud på at finde en forretning hvor vi kunne købe billige dåseøl. Til sidst fandt vi "Edeka" – godt gemt inde i et center. Til gengæld var varesortimentet imponerende! Forsyningerne blev hjembragt til værelset, så vi kunne læske ganen under fodboldkampen sener på aftenen, efter afkøling til en acceptabel temperatur i håndvasken.

Nå – hvad skal vi så lave??? Peter var ikke lun på en længere gåtur, men vi havde observeret et lille minitog i byens gader. Det måtte afprøves. Toget holdt ved stoppestedet, en urskive viste at der var ½ time til næste afgang. Meget belejligt var der en fortovsrestaurant lige overfor – 2 store krus øl kunne skylles ned i ventetiden.

Pludselig myldrede en masse folk op i toget og vi undrede os over at man gad sidde på de umagelige sæder så længe inden afgang. Som et lyn fra en klar himmel dukkede chaufføren op – og toget kørte! Jeg var ved at kløjs i øllet, var urolig for at vi nu ikke fik turen alligevel. Det viste sig, at der kører 2 tog rundt, så vi tog det næste – og meget pænere, kaldet "Bimmelbahn"

Det burde nu hedde ” Bummelbahn” – vi skrumplede hen over brostenene, med bagdelene placeret på de hårde sæder, ganske uden affjedring.

Hvis vi havde nyresten før, ville de efter turen være blevet knust til fint sand. Pyt – vi kørte gennem hele den gamle by og så de steder vi har boet: ”Zur Börse” og Warneckes hus på Claustorwall 19.

Om aftenen indtog vi gåsesylten, overvåget at hestene der havde holdeplads lige overfor, og vandrede så lidt rundt inden vi gik op for at forberede kampen (køle øllet ned).

Oppe fra værelsesvinduet så vi en del fodbold-fans krydse torvet, bærende på flag og bannere, og iført hatte og andet gejl. De skulle op foran kirken og spise/drikke (måske i omvendt orden?) på en af restauranterne med storskærm på terrassen.

Jeg fordrev tiden med at fotografere på værelset, især standerlampen med lysdæmper er jeg helt forelsket i.

Kampen var fantastisk – 7-1 til Tyskland, så da den var slut, kunne vi se og høre de glade tyskere vandre hjem igen under vores vinduer.

Slut på den dag – i seng med os! Jeg fik til Peters store glæde, rystet hans hovedpude ud, den var på grundig tysk facon foldet, så han ikke kunne få hovedet op på den.

Regnen, som meteorologerne havde ”lovet” os, bestod denne dag kun af nogle dryp om formiddagen, så det havde været en dejlig lun, men overskyet dag. Lige tilpas for os!!!

ONSDAG D. 9. JULI

Vi indtog igen den overdådige morgenbuffet i den tilstødende morgenmads-restaurant. Der hænger et kæmpe foto af Audrey Hepburn fra filmen ”Breakfast at Tiffany’s”, så det gik op for mig at det netop var i de lokaler, Mia og Robert fik ordren: ”Hvis I lover, at skoene forbliver inde under bordet, kan I bestille lige hvad I vil fra spisekortet”. Det foregik i 1981 – vi havde været i Italien 6 dage, boet i telt, og hovedsageligt levet af pizzaer og grill-kyllinger med tilbehør. Ungerne var rene og pæne, men skoene havde lidt et knæk.

Jeg husker ikke hvad de bestilte, men erindrer deres velproportionerede tallerkener, som blev tømt rub for stub. Efter den middag indtog jeg og Peter en kop kaffe + en cognac på ”Kaiserworth” efter at have forsynet dem med 5 Mark hver (så vi kunne have fred imens). Derfra besluttede vi os til at køre hele vejen hjem – de trætte børn sov på bagsædet, mætte og veltilpasse. Vi tog aftenfærgen, og har sjældent set så lykkelige ansigter, da de stod på kajen i Travemünde ved 21-tiden. De led, som jeg, af hjemvé!!! Kl 04.00 var vi hjemme på Pilegårdsvej 31.

Det var et lille nostalgisk tilbageblik. Nu – 33 år efter - sidder vi her altså igen.

Regnen – den lovede – var nu kommet. Jeg skulle finde det glaskunst-sted på Hoher Weg 7. I første forsøg gik vi den forkerte vej, fik forvildet os ned til ”Zur Börse”. Jeg havde tegnet en lille skitse af ruten, åbenbart ikke særlig anvendelig. Vi mødte et dansk ægtepar, som også flakkede forvildede rundt. Vi grinede, da jeg viste dem min papirslap. Vi gik hjem til hotellet for at forsøge igen – denne gang lykkedes det, og jeg fik købt et halssmykke og vi var fælles om en glasfigur – ”Glasøjet”.

Hjem igen med fangsten – og planlægge vores videre fremfærd. Der var ophold i regnvejret, så vi satsede på turen ned til hotel Achtermann. Jeg fik lokket Peter med op ad Claustorwall, ville så gerne se nr. 19 – Warneckes residens hvor vi sidst boede for 25 år siden.

Det lykkedes – dog efter at jeg først fik knipset et forkert hus. Peter fik mig ud af vildfarelsen, og da vi endelig stod foran det grønne hus, som nu er gult, åbnede himlens sluser sig igen, det øsede ned! Men, da vi nu næsten var ved vejen rundt om byen – med muren- (meget tættere på end vi erindrer) besluttede vi os til at gå den vej hjem.

Resultat: Et par ”druknede mus”.

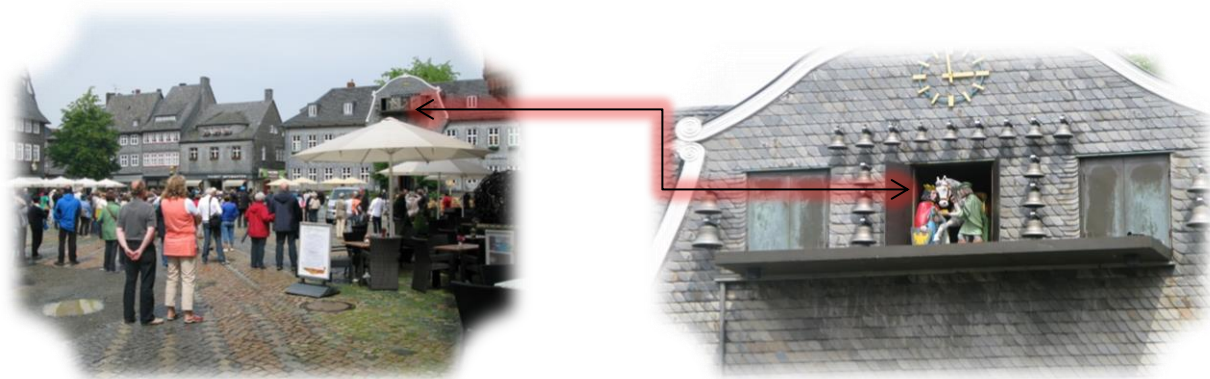
Her til venstre en af dem i ly under et træ!

Rart at vide, der er tørre sko i bagagerummet!

Tilbage på værelset blev det våde antræk hængt til tørre – håret fik nogle blæs mens Peter gik over til bilen og hentede mine tørre sko.

Atter ned på torvet – denne gang påkaldte pølsevognen sig vores opmærksomhed. En dejlig Bockwurst med brød og senf – derefter op og snuppe en ”morfar” på sengen. DET er da ferie!!!

Da vi vågnede, friske og veludhvilede, var regnen stilnet af, så vi indtog byen igen. Ned til Edeka, handle lidt øl til aftenen, derefter en øl på torverestauranten dernede, nu er det jo så småt blevet tid til at sige farvel til Goslar – og klokkespillet, med Ridder Ramm, som bimler kl. 9 – 12 – 15 og 18

Hjemme på vores eget torv besluttede vi os for den dejlige Gullash (lavet med øl fra eget bryggeri) – en Hell og en Dunkel øl dertil. Regnen vendte tilbage, men vi sad heldigvis under en parasol.

De sidste billeder blev skudt - Peter i hotel- vinduet kunne tages fra balkonen lige overfor.

Derunder den spændende konstruktion som kendetegner tyskernes grundighed og sans for detaljer. Ikke noget grimt rullestillads, næh, ægte håndarbejde!

Hele rådhuset er under en grundig renovering, vi hilste hver dag på maleren.

TORSDAG D. 10. JULI

Vækkeuret ringede kl. 6.00.

Aftenen før var det meste pakket ned, manglede kun tandbørstene, så nu handlede det bare om at få et bad og indtage morgenmaden – efterfulgt af rygepause.

Det eneste vi glemte var shampoo'en, som vi havde været nødt til at købe, PYT – den kostede kun ca. 5 kr.

Kl. 8.00 dut kørte vi fra hotellet – 542 km vej lå foran os. Færebilletten var bestilt til kl. 16.15 – jeg var helt sikker på at vi kunne nå derop meget før. Deri fik jeg ret:

Kl. 13.50 holdt vi i Puttgarden, og kl. 14.15 stævnedes den helt nye færge ”Prinsesse Benedikte” ud – med os forrest på bildækket.

På denne færge var der endda plads til, at man kunne komme ud af bilen uden besvær.

Vi kørte fra som 3. bil

Peter kørte den første strækning til Tappernøje Rasteplads, 84 km. Vi talte om, at det egentlig er underligt at der ikke er nogen tankstationer før denne, når man lander i Danmark. Vi var temmelig glade over at vi fyldte tanken i Tyskland tidligere på dagen.

Vi indtog den sandwich jeg havde købt i Tyskland, skyllet ned med kaffe og cappuchino (min sarte gane kan ikke lide det sprøjt de sælger under navnet kaffe).

Jeg (Engelise) overtog rattet, nu skulle det blive rart at komme hjem!

Så længe vi skulle køre ligeud, gik det fint, men tæt på endestationen lod jeg mig et øjeblik distrahere, og kom til at følge vejen til højre. Rigtig gættet: vi skulle have fulgt den venstre! Det resulterede i en lille ekstra tur, dog ikke u-vending, det er jo forbudt, men af motorvejen og på igen med snuden den rigtige vej. Derfor endte regnestykket op med, at turen hjem var på 542 km – mod de 540 vi kørte på vej derved. Dermed stod vi lige – Peters omvej ved Goslar og min smutter ved København havde åbenbart ca. samme længde.

Trods alt fik jeg ret i, at vi kom meget hurtigere hjem: kl. 17.00 stod vi i køkkenet og sagde hej til Henry og Kaj.

Det er nok sidste gang, vi har set Goslar, vores mange ophold i den dejlige by blev majestætisk afrundet med at bo på det dejlige hotel Kaiserworth – værdigt farvel!!

Ekstra Bladet, indkøbt i Tappernøje, blev åbnet: på bagsiden så vi med egne øjne, at Mia har vundet en sejr – hendes foto (indsendt på opfordring af mig) af Sofias værelse strøg direkte ind på en sikker førsteplads i Zits konkurrencen, alle de andre teen-age værelser var faktisk ret ordentlige i forhold til hendes ragnarok. En tvivlsom sejr??

Vi to – MOR og MORMOR er nok ikke på hendes populær-liste for tiden, men mon ikke hun tør op??? – Ellers må hun jo RYDDE op!

Uanset hvad, så er det rart at komme hjem efter 3 dages udlændighed og se, at alt er ved det gamle!

Årets Souvenir: Glasøjet

GEVINSTEN: Indrammet tegning af en konkurrent.

Jeg har efter hjemkomsten fundet ud af, at jeg burde have benyttet mig af det gratis internet på hotellet – fordi jeg brugte min egen adgang på TDCs nøgle, er jeg blevet bon'et for 311 kr. Så blev jeg så klog! Dyre lærepenge bare for at læse og sende et par mails.